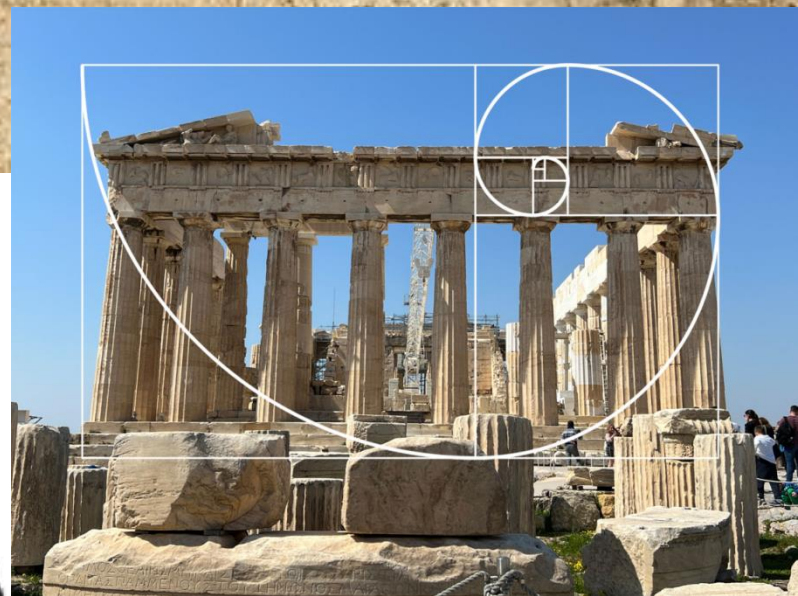
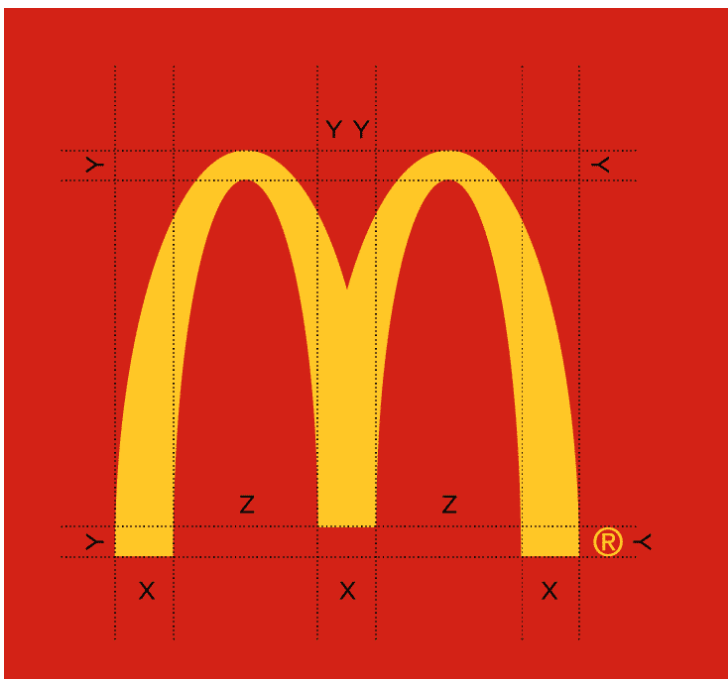

Основи композиції

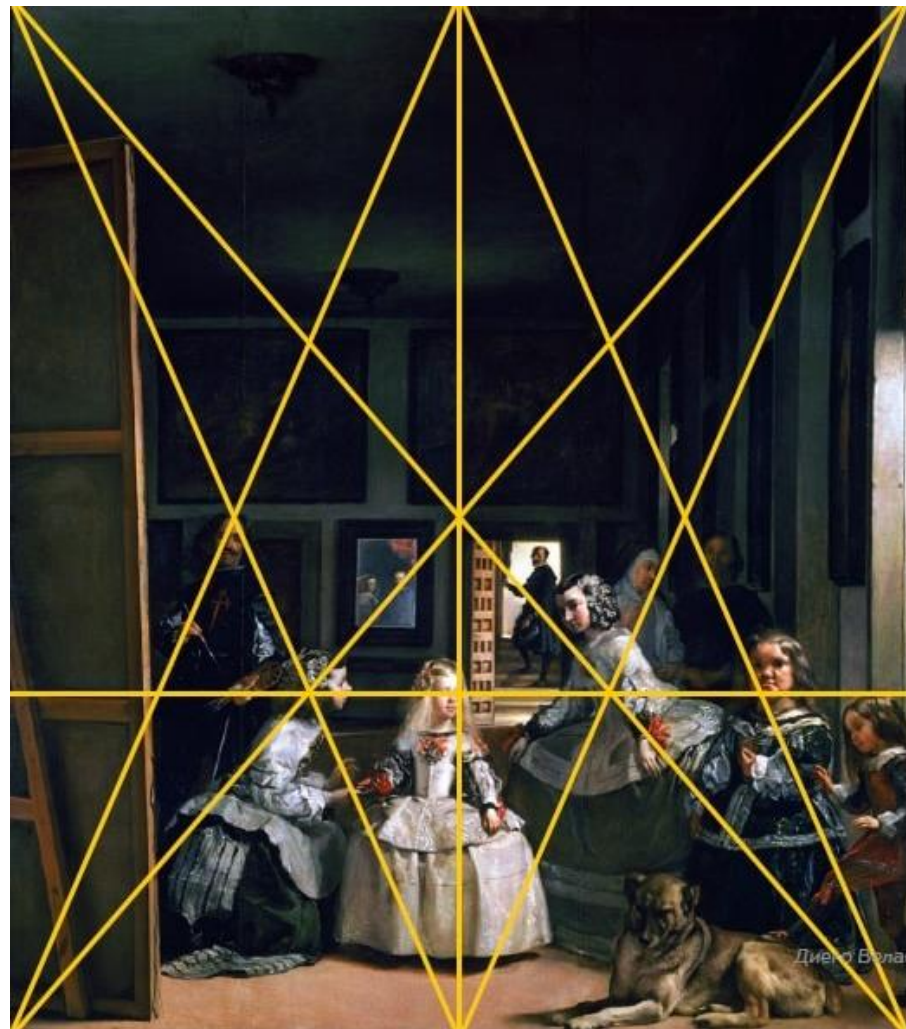
Десять правил вдалого дизайну:

- гарний дизайн – інноваційний;
- гарний дизайн робить об'єкт (виріб) кориснішим;
- гарний дизайн – естетичний;
- **гарний дизайн – непомітний;**
- гарний дизайн робить виріб легко зрозумілим;
- гарний дизайн – чесний;
- гарний дизайн – довговічний;
- **гарний дизайн послідовний, аж до найменших деталей;**
- гарний дизайн екологічний;
- **гарний дизайн - це, по можливості, мінімум дизайну.**

Композиція, у перекладі з латинської compositio, означає співставлення, складання, об'єднання частин у єдине ціле в певному порядку, співвідношення сторін і поверхонь, які, разом взяті, складають (компонують) повну форму.

Композиція – це поєднання, розміщення, зіставлення, побудова художнього твору, об'єднання його частин в єдине ціле.

Композиція – це наука, теорія творчості, що має відповідні закони, прийоми, засоби компоновання і побудови художньої форми.

Види композиції

У художньому конструюванні існують **три види композиції**:
фронтальна, об'ємна, глибинно-просторова.

- **Фронтальна композиція** — це композиція, що розташована в одній площині (уся графіка, фотографія, малюнки і.т.д.).
- **Об'ємна** — це композиція виробу, яку ми сприймаємо з усіх сторін (скульптура).
- **Глибинно-просторова** — ця композиція, що виконується з передаванням глибини простору (інтер'єр, ландшафтний дизайн).

Якщо художній твір створюється в одній площині, йдеться про фронтальну (площинну) композицію.

До цього виду належать картини, вітражі, гобелени, графічні зображення, фотографії, плакати, Web-сторінки, рекламні листівки.

Сукупність всіх елементів площинної композиції може утворювати гладку поверхню або створювати рельєф (ілюзію об'єму на площині). В разі перехідного стану між площиною та об'ємом, кажуть про об'ємно-фронтальну композицію. Збільшення виступаючих елементів та глибини рельєфу наближає композицію до об'ємної.

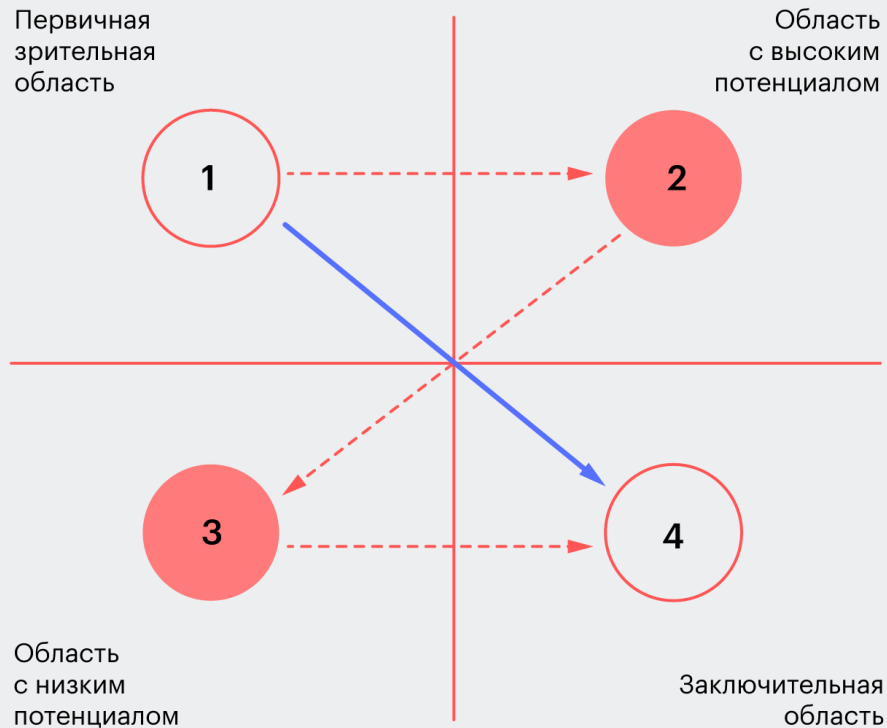

Є твердження, що художні твори створюються відповідно до “роботи зору”. Тому головні закони композиції ґрунтуються на законах нашого зорового сприйняття, як і закони перспективи, які дозволяють на площині створювати ілюзію великого тривимірного простору.

У результаті вивчення особливостей нашого зору досліджено:

1. Рух погляду людини, що читає і пише зліва направо, і проходить швидше зліва направо і значно повільніше – справа наліво; швидше розглядають площину згори вниз і повільніше – навпаки.
2. Все, що знаходиться ліворуч, здається ближчим до глядача.
3. Зображення предмета приваблює нашу увагу залежно від того, яке місце він займає на картинній площині.

Діаграма Гутенберга

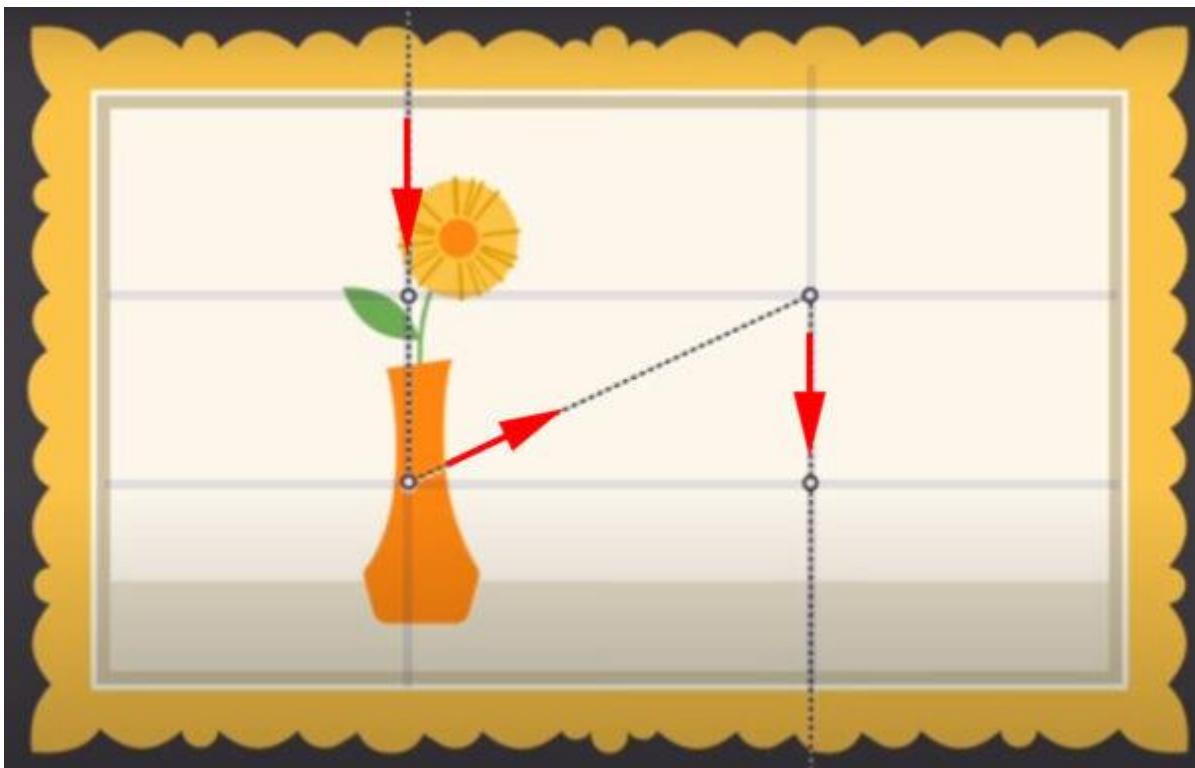
Модель, яка є основою сучасного інформаційного дизайну, отримала назву діаграми Гутенберга. У цій схемі око зазвичай рухається від верхнього лівого кута до правого нижнього, проходячи через центр, оптичну значущість якого позначив і Арнхейм.

Лівий верхній кут — первинна зорова область: саме сюди природно спочатку спрямований погляд. В результаті виробленої звички читати книгу ліворуч і зверху вниз ми підсвідомо починаємо саме звідси. Найчастіше тут розміщують логотип та найважливішу інформацію.

Права верхня частина - область з високим потенціалом, вона потрапляє у поле зору наступного. Тому її використовують для розміщення допоміжних повідомлень, часто поміщають сюди контактну інформацію або рядок пошуку.

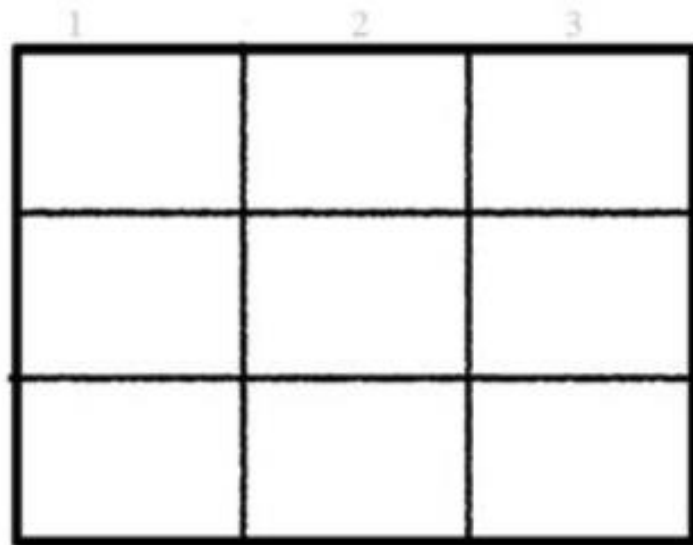
Лівий нижній кут — слабке місце, якому глядач приділяє найменше уваги. Він вважається найпомітнішим місцем на сторінці, і на його перегляд витрачають найменше часу. Якщо вміст цього кута буде недостатньо яскравим або вагомим, його можуть просто пропустити.

Правий нижній кут — заключна область. Тут погляд зупиняється. Цю область часто використовують для СТА — заклику до дії, наприклад, розміщення кнопки чату з оператором або реєстрації на сайті.

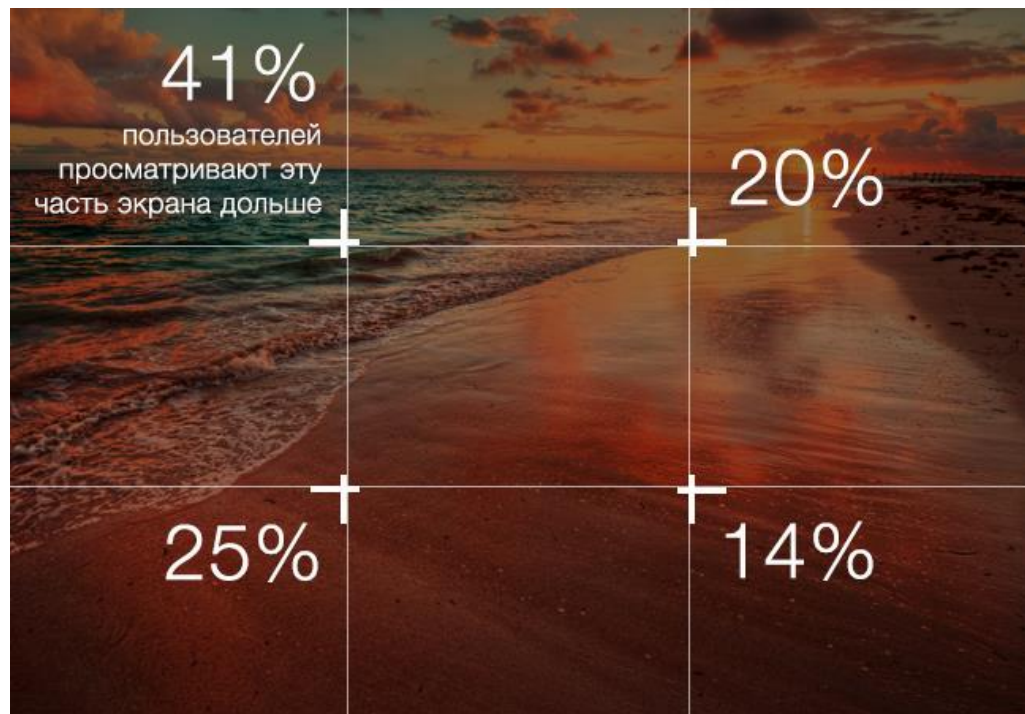
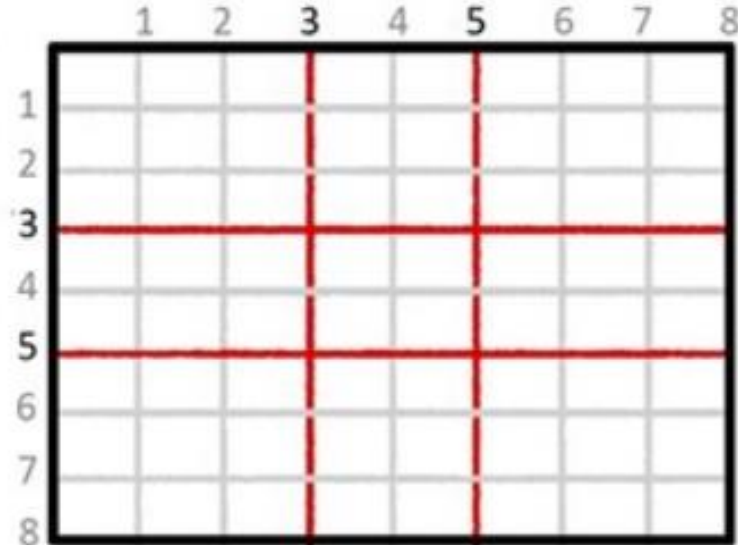

Існує безліч досліджень, присвячених тому, як саме люди переглядають та сприймають візуальну інформацію, що дозволяють зрозуміти, як направити погляд відвідувача на найважливіші елементи. В результаті цих досліджень з'ясувалося, що люди сканують зображення траєкторією, що нагадує або букву Z, або букву F, тобто, зверху вниз і зліва направо.

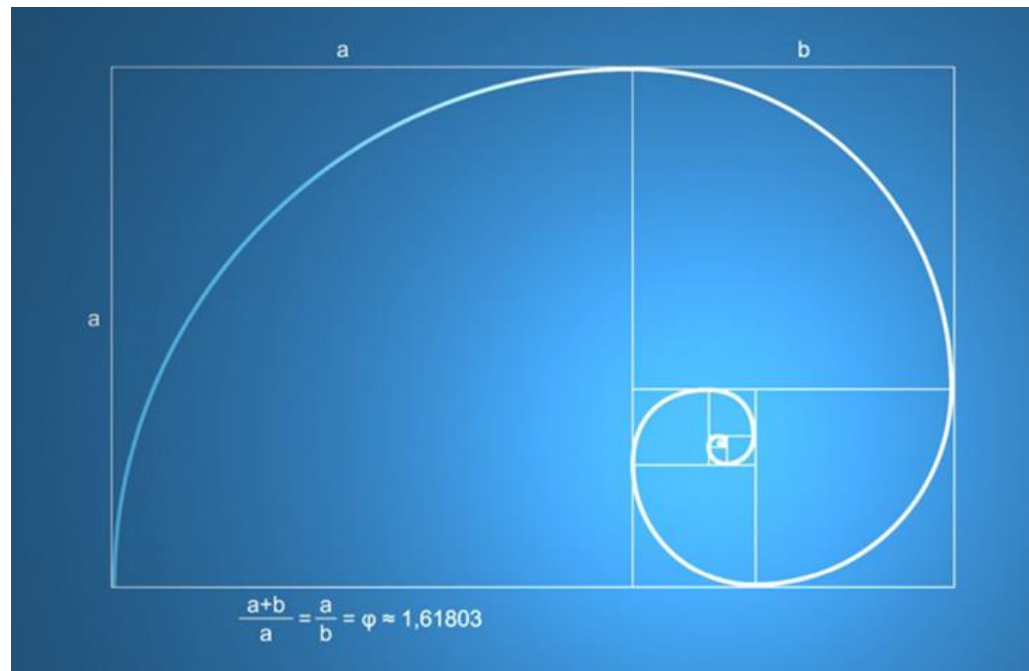
Правило третин

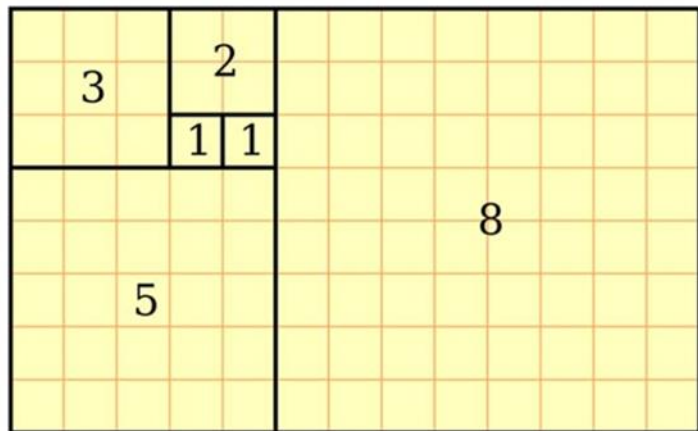
Правило золотого січення

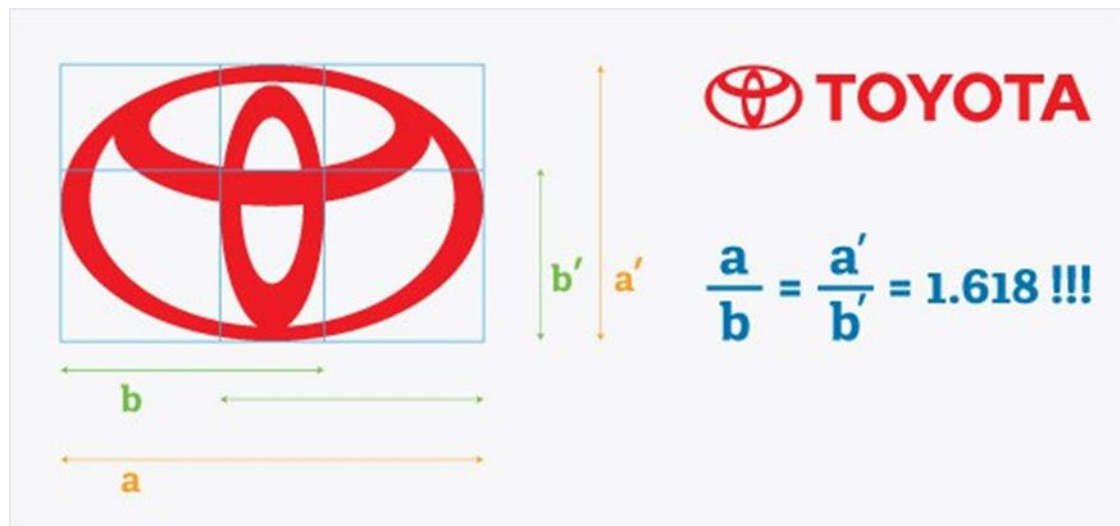
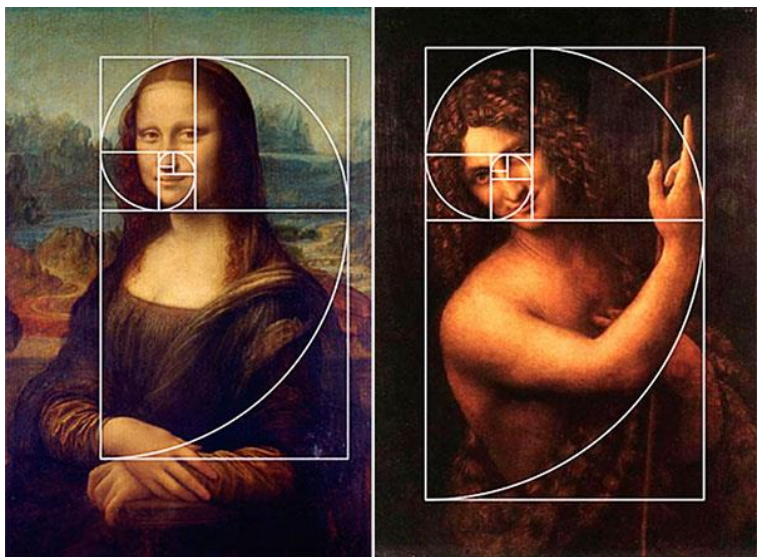
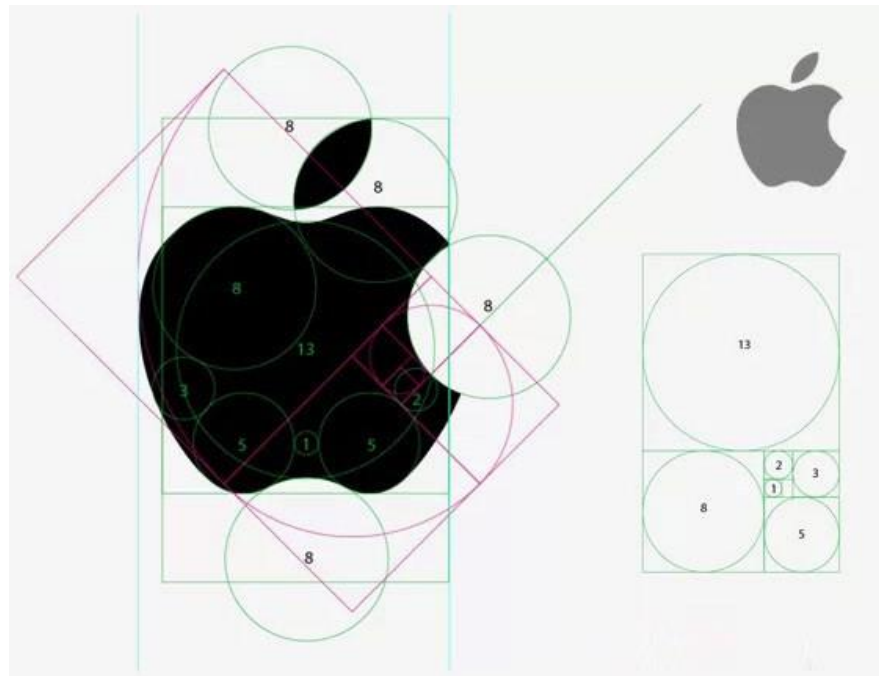
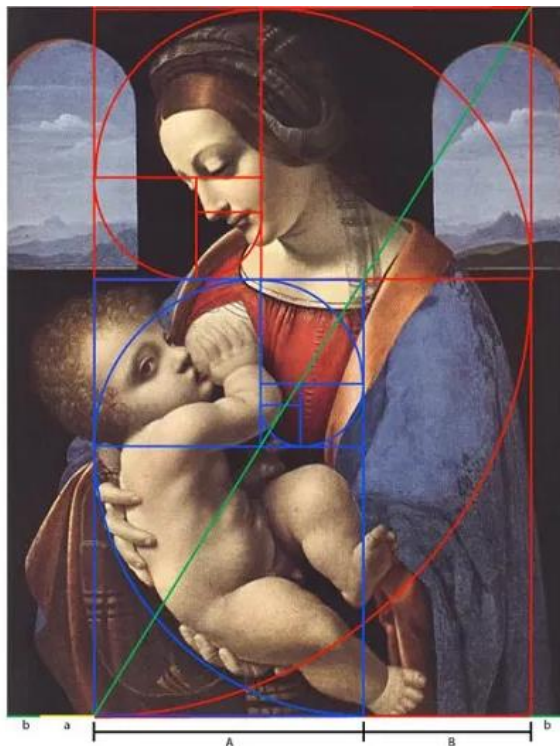
Золотий перетин – це такий гармонійний, пропорційний поділ відрізка або площини на нерівні частини, при якому менша частина відрізка або площини так відноситься до більшої, як більша до загального цілого.

Золотий перетин – це відношення частин одна до одної в пропорції 1: 1.618.

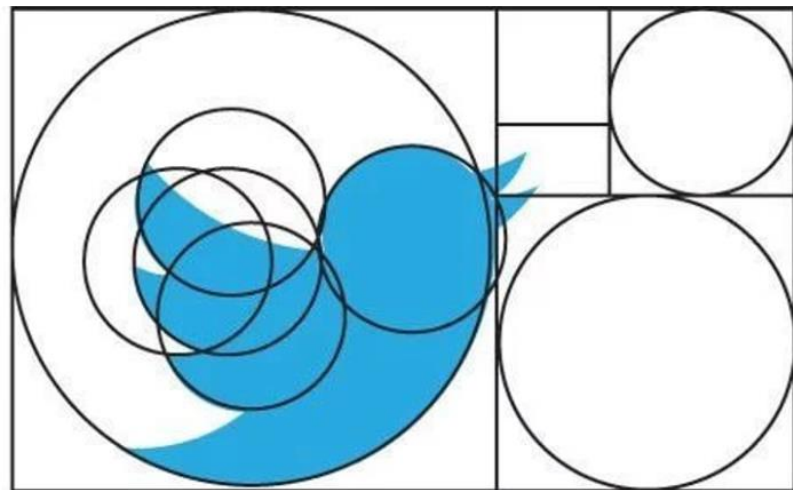
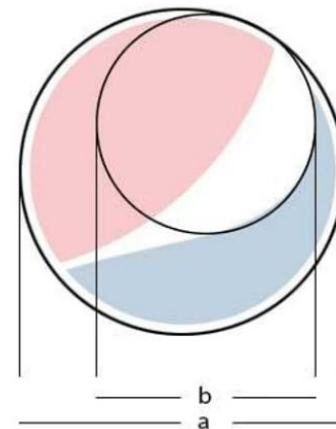

Послідовність Фібоначчі

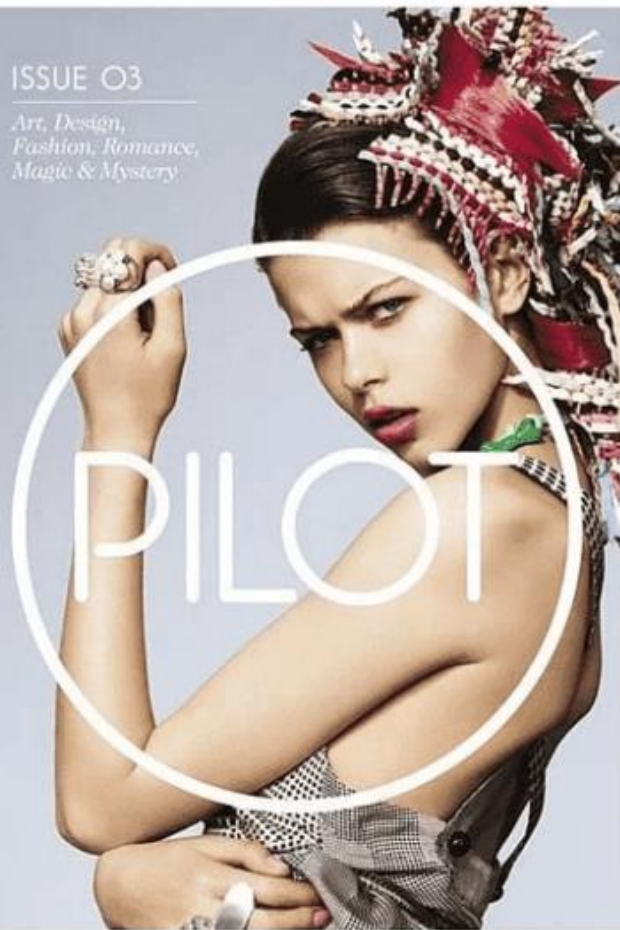
Макет из двух колонок, построенный на основе «золотого прямоугольника»

Фирменный стиль фестиваля Bregenz Festspiele от дизайн-студия Moody

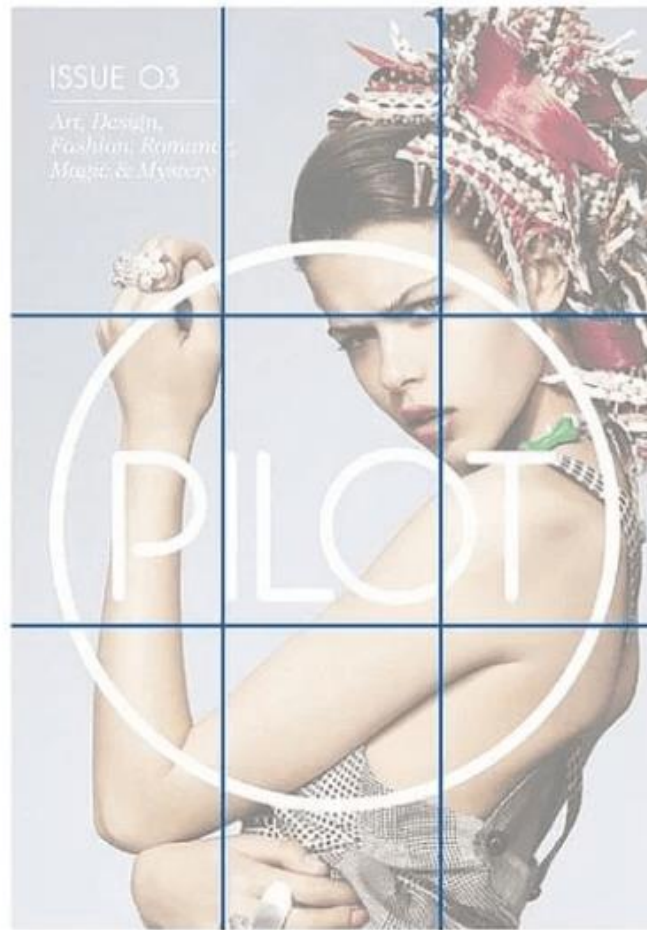
ISSUE 03

Art, Design,
Fashion, Romance,
Magic & Mystery

ISSUE 03

Art, Design,
Fashion, Romance,
Magic & Mystery

Обложка Pilot Magazine, Jason Mildren

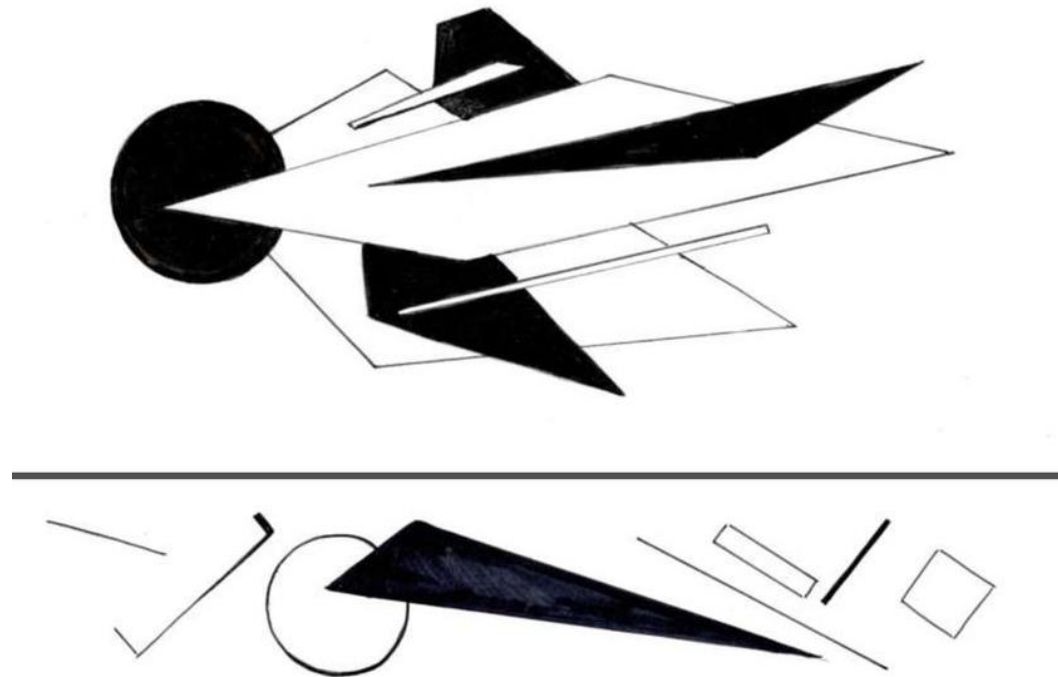
Засоби та прийоми композиції

У повсякденній практиці дизайнер частіше стикається із засобами та прийомами композиції – поняттями суто практичними, що визначають «обличчя» конкретного видання.

Засобами композиції є:

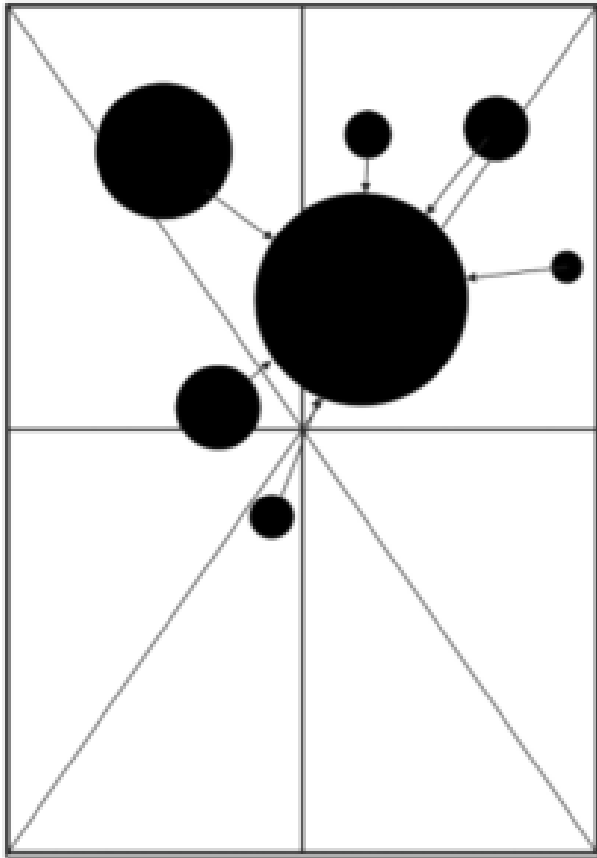
лінія, штрих, тональна і колірна пляма, перспектива, світлотінь, колір, лінійна, повітряна і колірна перспектива.

Засоби композиції включають: формат видання, образотворчий простір та його композиційний центр, рівновагу, ритм, контраст, динаміку та статику, симетрію та асиметрію, колір.

Поняття центру композиції

Найчастіше воно сприймається як місце зосередження основних зв'язків між усіма елементами. Як правило, це є і смисловий центр композиції. Прагнучи створити найвиразніший твір, дизайнер має будувати композицію так, щоб фіксувати увагу читача на сюжетно важливих елементах. При цьому другорядні елементи, що входять до композиції, повинні підтримувати цей центр

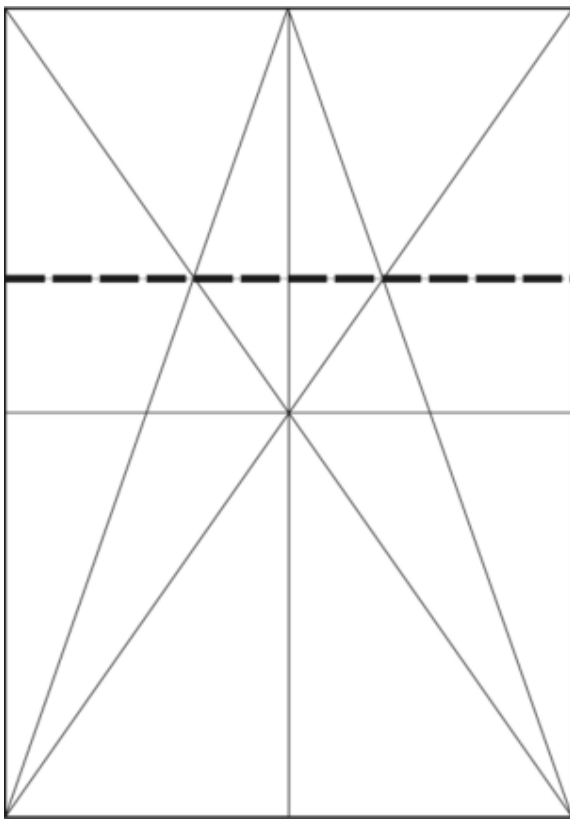

При цьому не слід обмежувати себе загальними правилами, які можна іноді зустріти в книгах (наприклад, про те, що не варто мати центр уваги в оптичному центрі полоси); треба виходити із реального завдання. Центром уваги найчастіше буває ілюстрація або шрифтовий (заголовний) рядок. Центром композиції може стати текстовий матеріал.

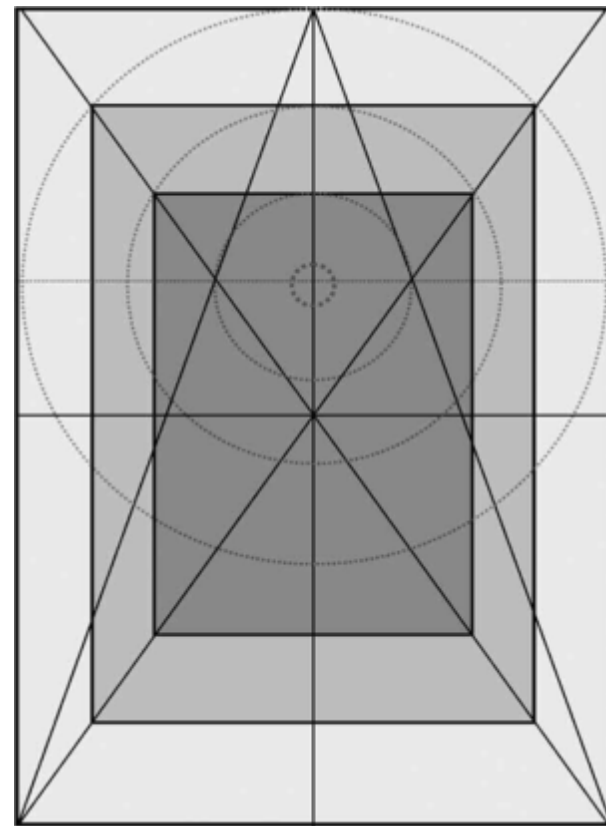
Характер, розміри та місце розташування композиційного центру практично визначають побудову композиції в цілому, але не меншу роль відіграє і правильне розташування окремих композиційних елементів на смузі щодо центру та один одного.

Оптичний центр

Оптичний центр не підвладний подібним точним побудовам і як правило, знаходиться там, де, як нам здається, він повинен бути. Його розташування на аркуші визначається законом всесвітнього тяжіння і великою мірою залежить від нашого колишнього досвіду сприйняття. У вертикальних прямокутниках оптичний центр знаходиться приблизно на одну восьму вище фізичного центру або на відстані п'яти восьмих від нижнього краю композиції. У квадратних та горизонтальних форматах він знаходиться значно нижче, фактично співпадаючи із геометричним центром.

Оптичний центр сторінки

Силкові лінії сторінки

Геометричний центр композиції - найпростіша з них, оскільки знаходиться в центрі робочої площини. Наприклад, у прямокутнику і квадраті геометричний центр розташовується на перетині двох діагоналей. Будь-який об'єкт, поміщений у цю точку, привертатиме увагу.

Композиційний центр - не завжди збігається з геометричним. Його утворюють за допомогою контрасту, кольору, розміру чи форми об'єктів. На відміну від геометричного центру, композиційних центрів може бути навіть кілька. Саме вони стають ключовими для композиції: навколо них мають усі другорядні об'єкти.

Розташування фокальних точок багато в чому залежить і від того, яка фігура лежить в основі композиції або робочого простору.

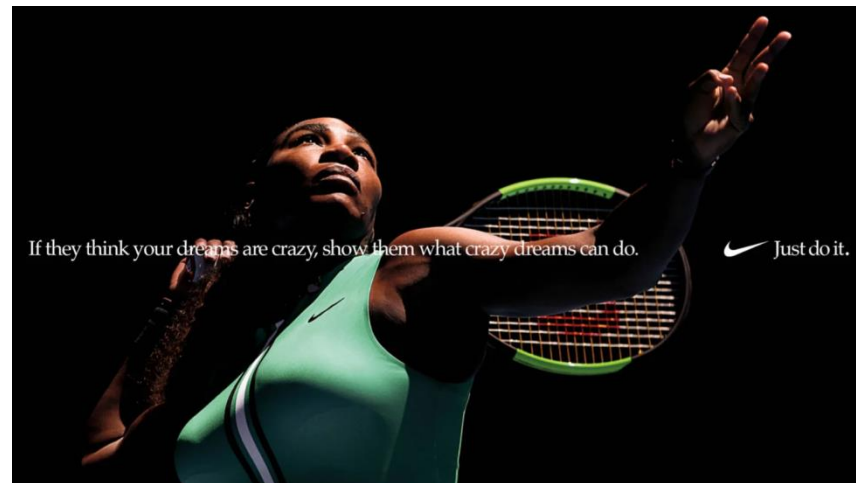
У **прямокутнику і квадраті** привертають увагу об'єкти, розташовані: на центральній осі та горизонталі, що перетинає її в оптичному центрі;

на діагоналях і особливо у місці їх перетину;

У трикутнику фокальні точки знаходяться в зоні перетину висот, бісектрис або медіан.

на межі **овала або круга**, вписаних у прямокутник робочого простору.

В **крузі** фокальні точки розташовані: в центре та трішки вище геометричного центру; на сторонах п'ятикутника, вписаного у цей круг.

Композиційні засоби умовно можна розділити на кілька груп, виходячи з того, які відносини між елементами цілого вони представляють.

Перша група — рівновага, симетрія та асиметрія — характеризує **місце розташування елементів** щодо осі або центру композиції.

Друга група — пропорційність, масштабування - визначає **розмірні співвідношення** між частинами цілого і між частинами і цілим.

Третя група — контраст і нюанс — вказує на **ступінь відмінності та на характер відмінності** між частинами та елементами.

Четверта група — метр і ритм, динамічність і статичність — характеризує **рух**.

Таким чином, до прийомів композиції можна віднести: передачу ритму, симетрію та асиметрію, рівновагу частин композиції, виділення сюжетно-композиційного центру.

Закони композиції у дизайні

→ *Рівновага* – зорова зрівноваженість усіх частин композиції за масою, кольором, лініями відносно просторових горизонтальних і вертикальних осей або відносно змістового композиційного центру.

→ *Подібність* – повторюваність великого в малому, стильова єдність, подібність ліній, напрямків кутів.

→ *Співмірність* частин і цілого відносно певної величини, прийнятої за модуль (пропорційність).

→ *Супідрядність* – упорядкування елементів за ознакою, яка у різних елементів виражена з різною силою (елементи, в яких ця ознака менш виражена, мають підпорядковуватись елементам з більш вираженою ознакою).

→ *Кольорова гармонія* – гармонійне співвідношення кольорів за тоном, світлотою та насиченістю (однотональні, контрастні, споріднені поєднання кольорів).

Правила побудови композиції:

- **цілісність** — єдність елементів композиції;
- **співпідпорядкованість** — ієрархія значимості елементів композиції, що визначають послідовність їх сприйняття;
- **акцент** — домінування одного елемента композиції;
- **пропорційність** — узгодження кількісних характеристик елементів;
- **урівноваженість** — збалансованість елементів композиції, що веде до відчуття внутрішнього спокою.

Принцип цілісності

має на увазі, що всі елементи композиції повинні бути взаємопов'язані, взаємодоповнювані і взаємозалежні.

Цей принцип є реалізованим, якщо:

- Жодна частина композиції не може бути прибрана без шкоди для цілого
- Частини композиції неможливо поміняти місцями без шкоди для цілого
- Жоден новий елемент неможливо приєднати без шкоди для цілого

Прийоми досягнення цілісності:

- Використання принципу ізоляції (порожній простір, розташоване по периметру публікації чи повідомлення, має перевершувати по площі внутрішній простір між елементами) слід забезпечити вільний простір між групами, щоб не "згубилися" окремі частини композиції;
 - Використання єдиної рамки (зовнішні кордони повинні мати одну товщину, один колір, одну конфігурацію)
 - якщо в композиції багато елементів, їх об'єднують групи. Для зображення подій, рівних по своїй значимості, використовують кілька композиційних центрів;
 - елементи композиції поєднуються по однорідних ознаках, формі, кольору, текстурі, фактурі (використання єдиної гарнітури шрифту, єдиної колірної гами повідомлення);
 - особливо підкреслюється субординація (співпідпорядкованість) між групами.
- Найбільш значимі елементи виділяють розміщенням, розміром, кольором так, щоб направити погляд людини спочатку на них, а потім - на менш важливі деталі.

Врівноваженість

Збалансованість елементів навколо просторових осей.

Способи досягнення:

- **формальний** - Симетричне розташування елементів відносно певних осей
 - вертикальна вісь - сприймається як щось нескінченне, легке, спрямоване нагору;
 - горизонтальна вісь - сприймається як надійність, стабільність, ґрунтовність;
 - діагональна вісь - сприймається як динаміка, розвиток, прогрес, миттєвість, актуальність, мінливість
- **неформальний** - Симетрія відсутня, проте досягнуто зорову рівновагу елементів композиції (темні елементи виглядають більшими і важчими від світлих; часткове легше цілого; незвичайна конфігурація привертає більше уваги, ніж типова; кольоровий елемент більш вагомий, ніж чорний або білий)
- **пропорційність** - Відповідність кількісних характеристик елементів композиції, необхідність дотримуватися співвідношення розмірів окремих елементів в дизайнерському проекті.

Наприклад, відповідно до шаблону природного сприйняття людське око сприймає зображення зліва направо, зверху вниз.

При цьому дотримується **ієрархія**:

- Розмірів: від великого до дрібного
- Тону: - від темного до світлого
- Кольору: від кольорового до безбарвного
- Інтенсивності: від менш інтенсивного до більш інтенсивного
- Новизни: від незвичайного до типового

Пропорційність

пропорційність - Відповідність кількісних характеристик елементів композиції, необхідність дотримуватися співвідношення розмірів окремих елементів у проекті. Наприклад, відповідно до шаблонів природного сприйняття людське око сприймає зображення зліва направо, зверху вниз.

Принцип пропорційності: лінійні співвідношення елементів композиції повинні бути гармонічними й відповідати змісту. Лінійні співвідношення – це співвідношення розмірів предметів і їх частин – по відношенню одне до одного, до всієї фігури в цілому й навколишньому простору.

Пропорційність у композиції – це закономірність у лінійних співвідношеннях частин форми. Ця наявність певної системи розмірних відносин.

Підпорядкованість

Принцип співпідпорядкованості: елементи композиції повинні бути впорядковані по важливості, за змістом.

У композиції завжди можна виділити головне й другорядне, центр і периферію. Частини композиції повинні бути нерівноцінні за змістом і значенням.

Субординація (співпідпорядкованість) – це впорядкованість елементів композиції і їх груп по важливості й змісту. Щось є більш важливим, щось менш важливим.

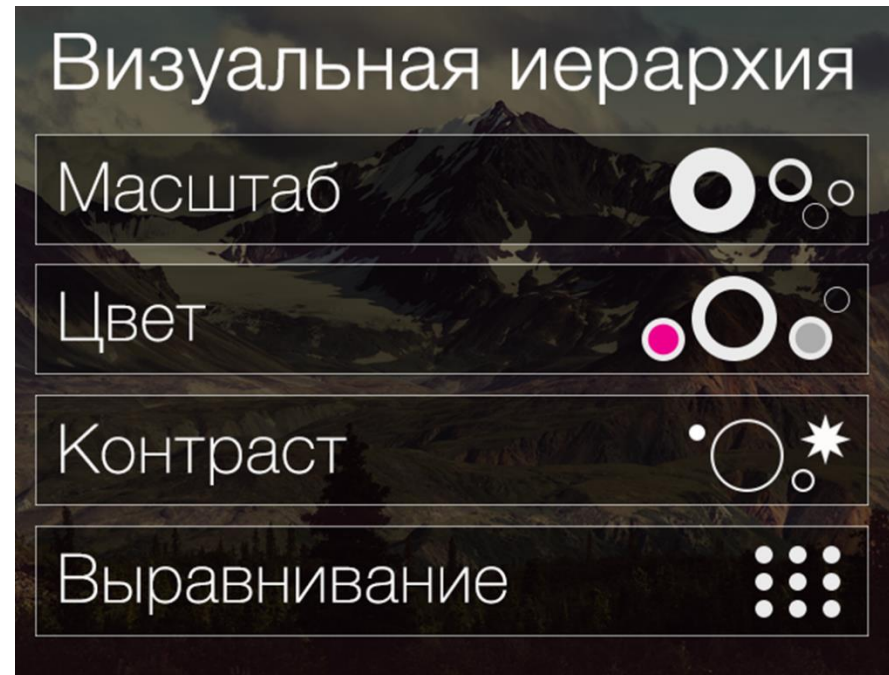
Субординація елементів задає послідовність у сприйнятті частин композиції.

Один із прийомів створення субординації: елементи композиції займають площу, співрозмірну їхньому значенню у композиції.

Об'єкти повинні перебувати у ієрархії за значенням та підпорядкованістю.

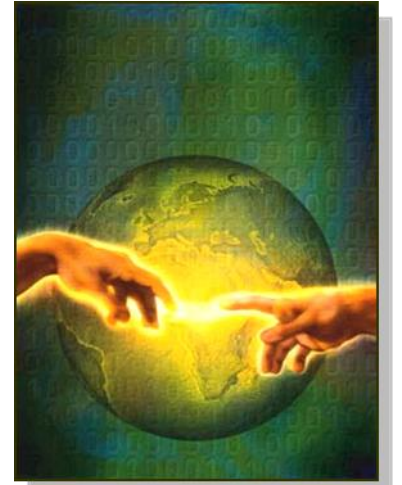
Якщо усі об'єкти матимуть однакову вагомість, то увага спостерігача розсіюється.

Найвагоміші об'єкти виділяють розміром, кольором, контрастом.

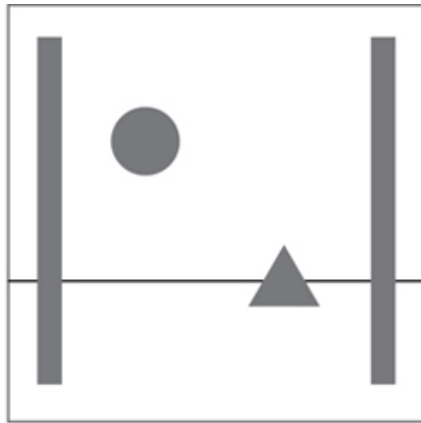
Акцент

Вибір головного елемента композиції, який є її смисловим центром.

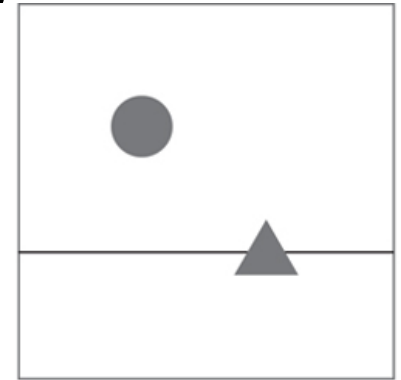

Види композиції

Замкнута – має вписуватись в певну форму і повністю підпорядковуватись їй.

Відкрита композиція припускає уявне продовження в просторі за межами твору.

АНАНАСОВИЙ СІК

2Л

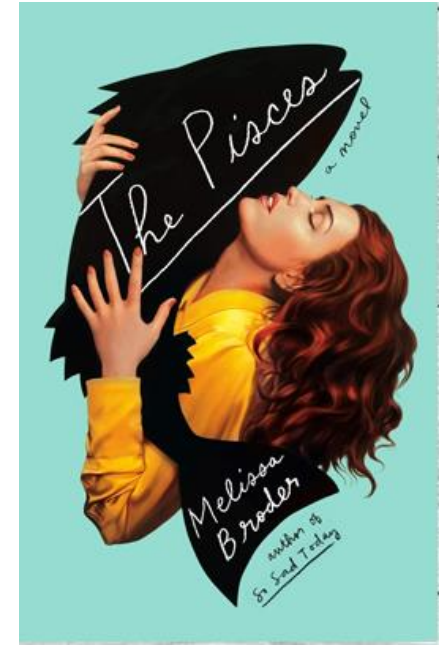

Відкрита композиція

У відкритих композиціях заповнення зображеної площини може бути двояким.

- Зображені деталі вільно виходять за межі робочої площини, їх легко уявити за її межами.
- Композиційний фокус розміщений у великому відкритому просторі, який надає розвиток руху підпорядкованих елементів. В цьому випадку відсутнє затягування погляду в центр композиції, а присутнє певне домислення незображеної частини.
- Композиція центробіжна, з поступальним від центру рухом, наче розвивається по спіралі. Вона може бути складною, але завжди рухається від центру. Інколи і сам композиційний центр відсутній, а композиція складається з міні-центрів, що заповнюють простір зображення.

Замкнута композиція

Зображення замкненої композиції вписується в дизайнерський проект таким чином, що воно не виходить за край робочої площини, а замикається саме на собі.

Погляд глядача переходить від фокуса композиції до периферійних елементів, повертається через інші периферійні елементи знову до фокусу, тобто прагне від будь-якого місця композиції до її центру.

Визначною рисою замкненої композиції являється наявність поля. В цьому випадку цілісність зображення проявляється в буквальному сенсі – на будь-якому фоні композиційна пляма має чіткі кордони

Статична композиція.

Стійкі, непорушні, часто симетрично врівноважені, композиції такого типу спокійні, мовчазні, визивають враження самоствердження, в своїй основі несуть філософію.

Динамічна композиція.

Зовнішньо – нестійка, схильна до руху, асиметрії, відкритості. Динаміка часто виключає велич, ґрунтовність, класичну завершеність. Такі композиції складніші, індивідуальні, тому вимагають ретельного продумування і віртуозного виконання.

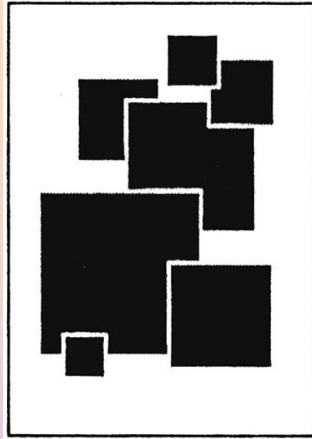
- відсутність діагональних напрямків

- Мінімум вільного простору

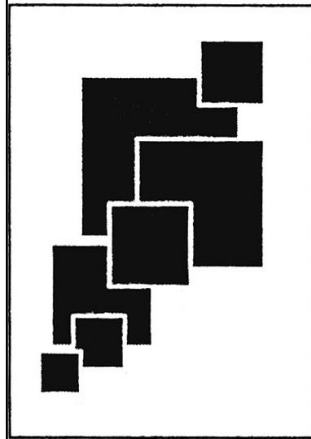
- Симетрія

- Врівноваженість

- Композиція вписана в просту геометричну форму

Статична

Динамічна

- Напрямок по діагональних лінях

- вільний простір перед об'єктом, що рухається

- момент кульмінації руху

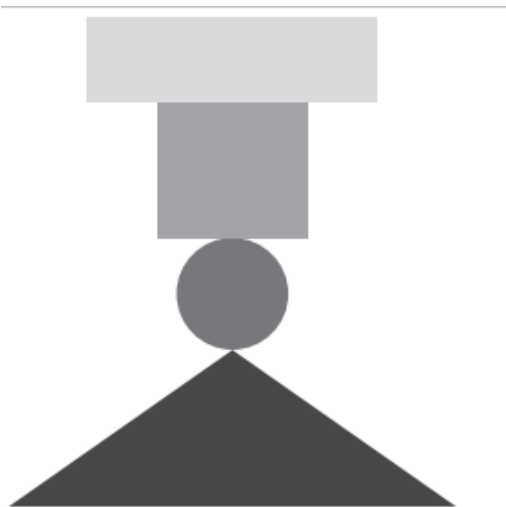
Композиційні прийоми по створенню статичної композиції:

- розподіл маси по висоті робочого простору, спрямованої до опорної поверхні;
- відмова від діагоналей, що створюють відчуття руху;
- використання симетрії і мінімуму вільного простору;
- обраний формат композиції - квадрат, трикутник, овал;

Динамічність виявляється у формі об'єкта, що має певну спрямованість, яка транслює рух.

Створення динамічної композиції застосовуються протилежні методи:

- маса елементів композиції наближається до лінії, сприяє створенню динамічною композиції;
- використовують діагональні лінії, ритмічні ряди;
- зобразити об'єкт, що рухається в момент кульмінації руху і залишити перед ним вільний простір для створення враження тривалого в часі руху, яке ще відбувається.

Статична композиція

Динамічна композиція

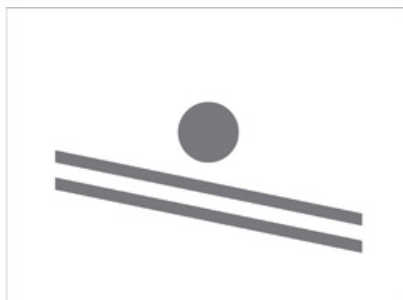
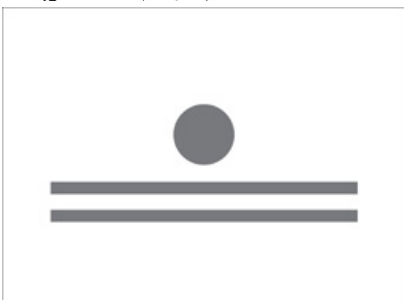
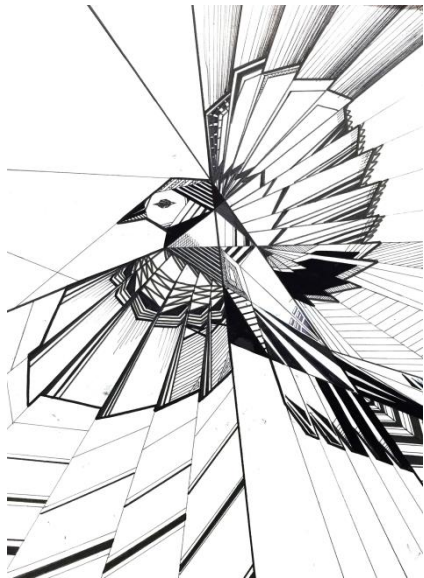
Статичність – підкреслене вираження стану спокою, непорушності, стійкості форми в усьому її ладі, в самій геометричній основі. Використовують для передачі спокою, гармонії, урочистості, передачі краси речей, несуть в собі не ілюстративний опис, не подію, а глибину, філософію.

Статичні предмети: предмети, які мають явний центр, вісь симетрії; предмети близькі за формою, масою, фактурою; предмети з м'яким тональним рішенням; предмети з крупною масою і великого розміру, прямі лінії в побудові.

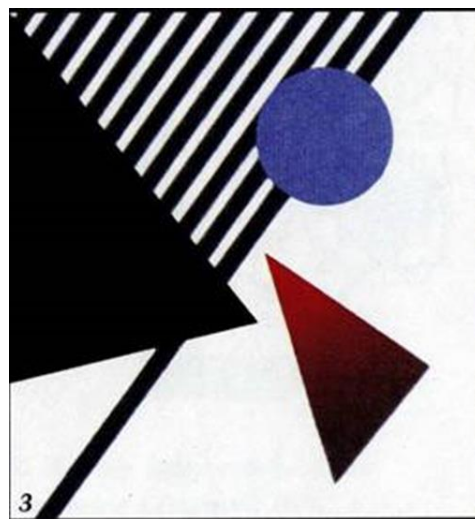
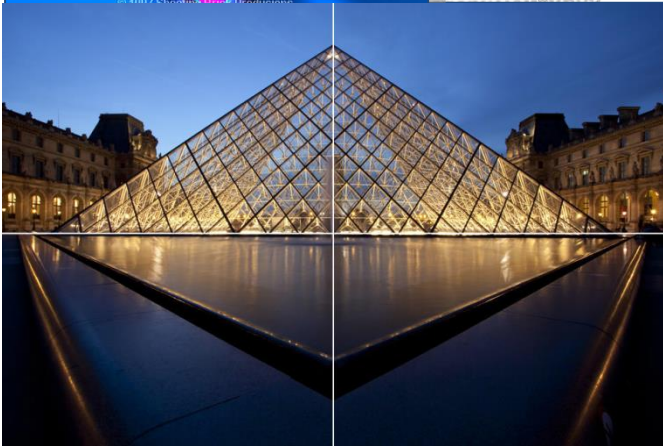
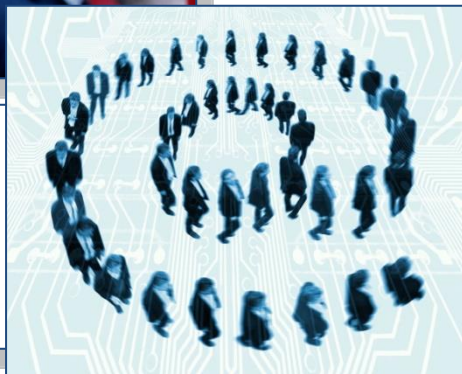
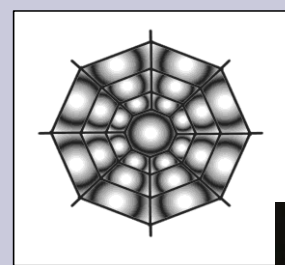
Статичні форми: квадрат, прямокутник, паралелепіпед (покладений на широку основу), куб, піраміда і т.п. Композиція, складена з подібних форм, носить монументальний, гранично статичний, врівноважений характер

Динамічність використовуються для передачі настрою, вибуху емоцій, радості, щоб підкреслити форму і колір предметів.

Побудова динамічної композиції: предмети розташовують по діагоналі, асиметричне розташування, все побудовано на контрастах, динамічні форми мають різні пропорції.

Симетрія

асиметрія

Симетрична композиція

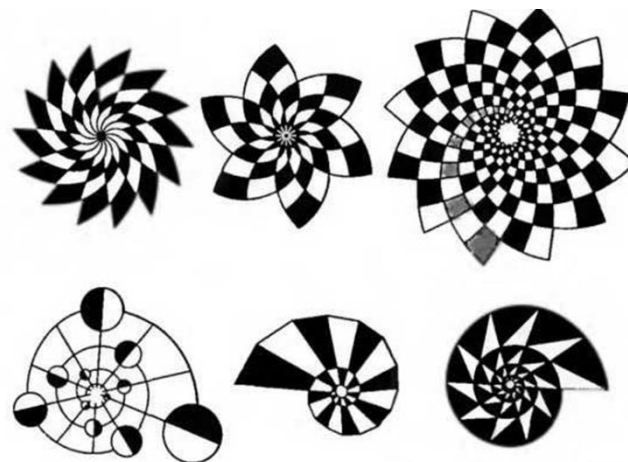
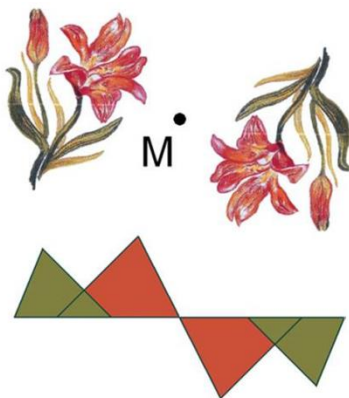
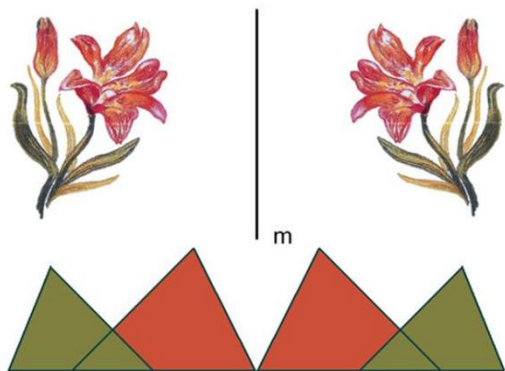
Одним із найбільш очевидних способів впорядкування художньої форми є симетрія.

Симетрія – чіткий порядок у розташуванні, поєднанні елементів. Принцип симетрії спостерігається в природі. Симетрія вносить у дизайнерський проект порядок, закінченість, цілісність.

Три типи симетрії:

1. **Дзеркальна симетрія** – фігури або зображення, розміщені в одній площині, діляться лінією на однакові частини. Аналогічне відображення в дзеркалі.
2. **Осьова** – відрізняється простотою. Симетричні фігури, котрі суміщаються на площині одна з одною, можуть переноситись вздовж однієї або двох осей.
3. **Гвинтова** – застосовується для об'ємних тіл обертання. Симетрична фігура переміщується рівномірно відносно осі, перпендикулярної до центру основи, крутиться навколо неї, залишаючись у межах кривої.

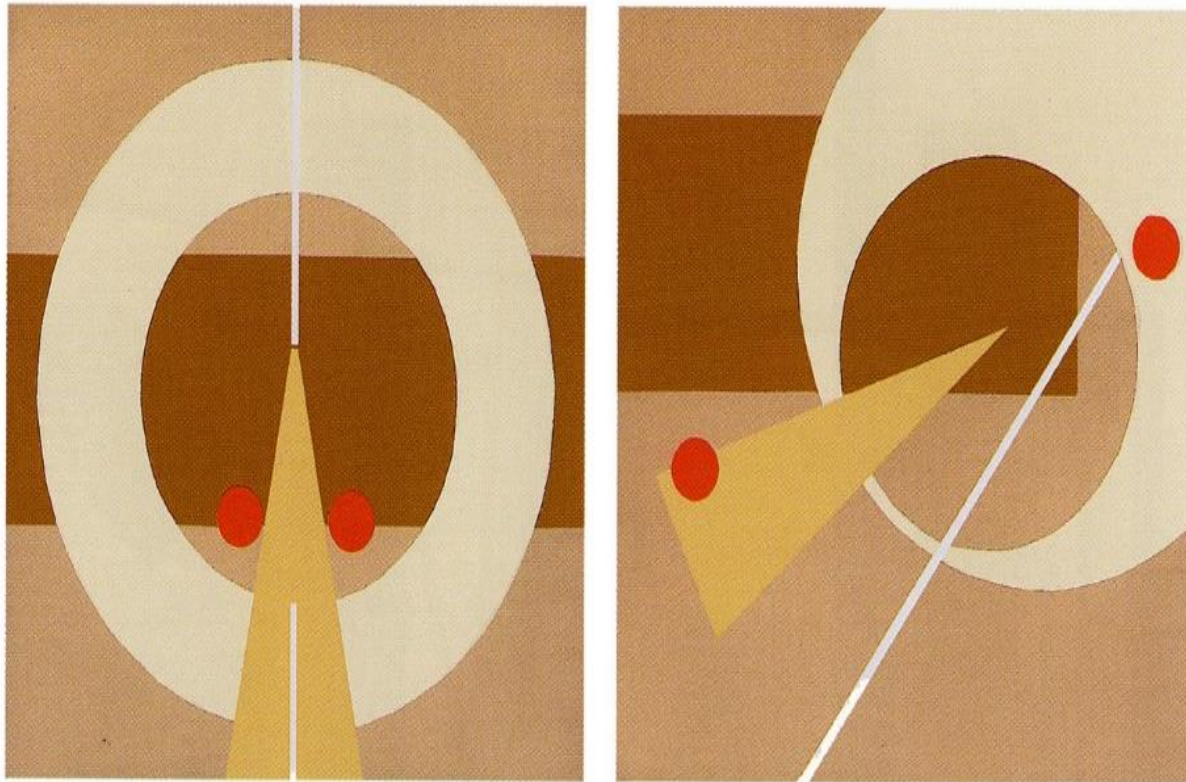
Основна риса симетричної композиції – рівновага, яка міцно тримає зображення.

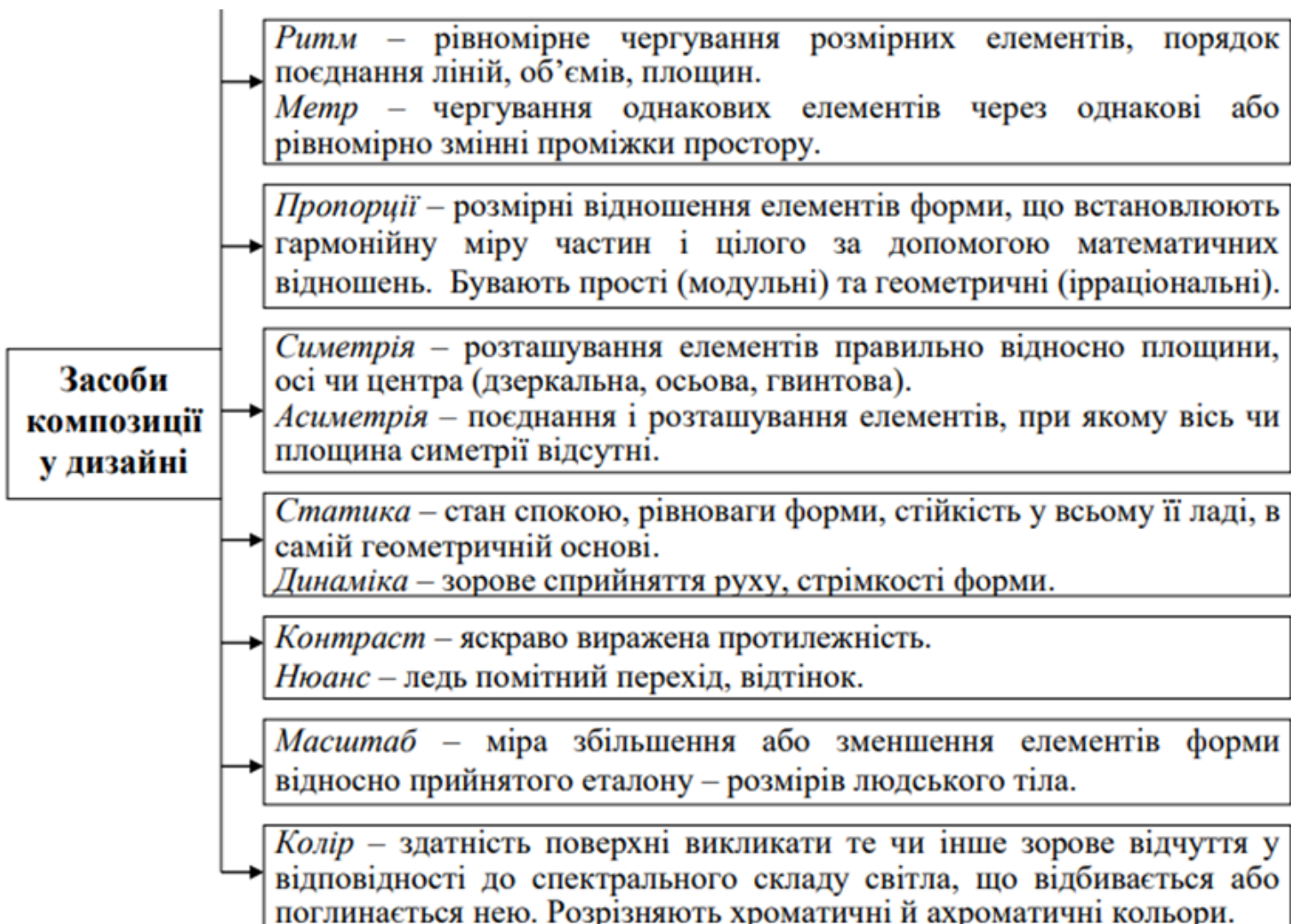
Асиметрична композиція

Асиметричні композиції не містять осі або точки симетрії, формотворчість вільна, але можна думати, що асиметрична композиція знімає проблему рівноваги. Навпаки, саме в асиметричних композиціях треба особливу увагу приділяти рівновазі як неодмінній умові грамотної побудови картини.

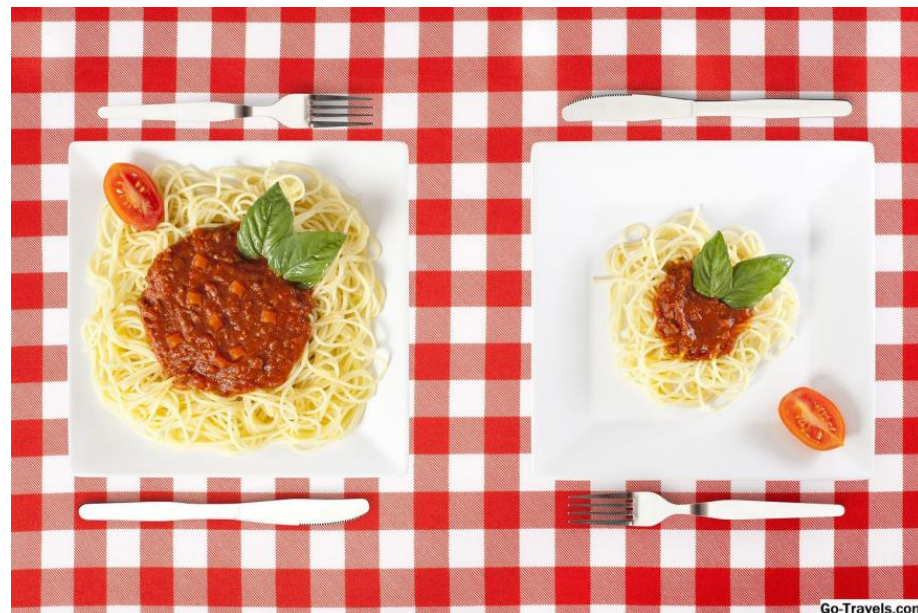
Сховані динамічні можливості даного композиційного засобу пояснюються тим, що рух, який виникає в асиметричній фігурі, не може замкнутись у собі – він переходить на сусідні предмети й оточення.

ПРИЙОМИ І ЗАСОБИ КОМПОЗИЦІЇ

Масштаб

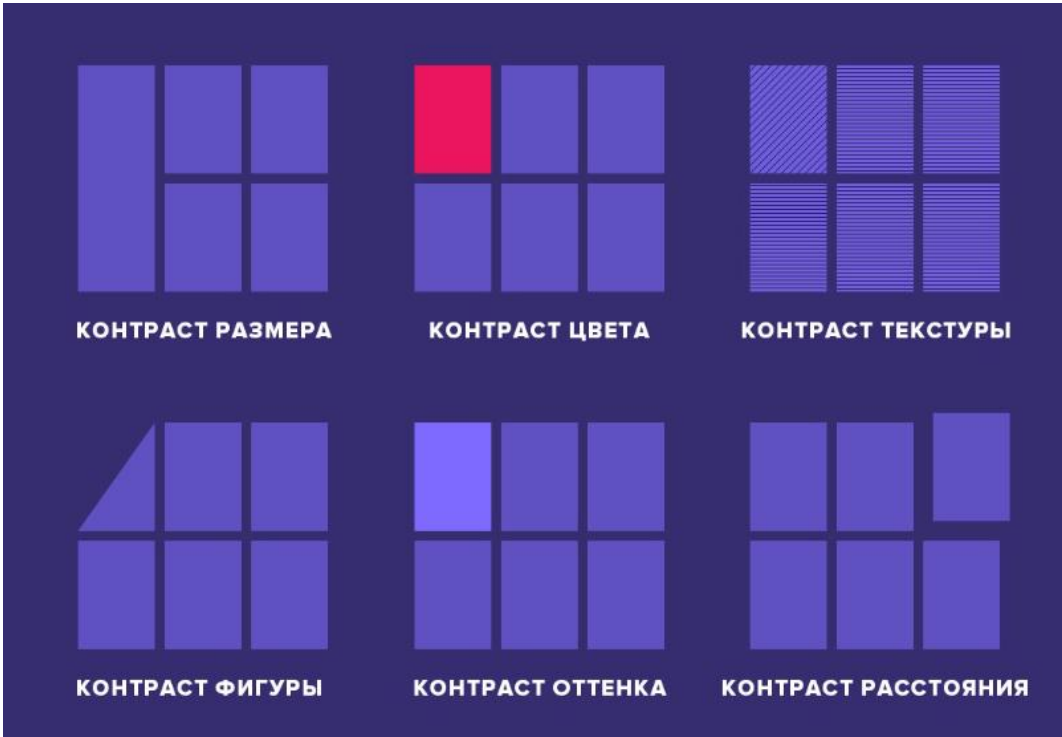
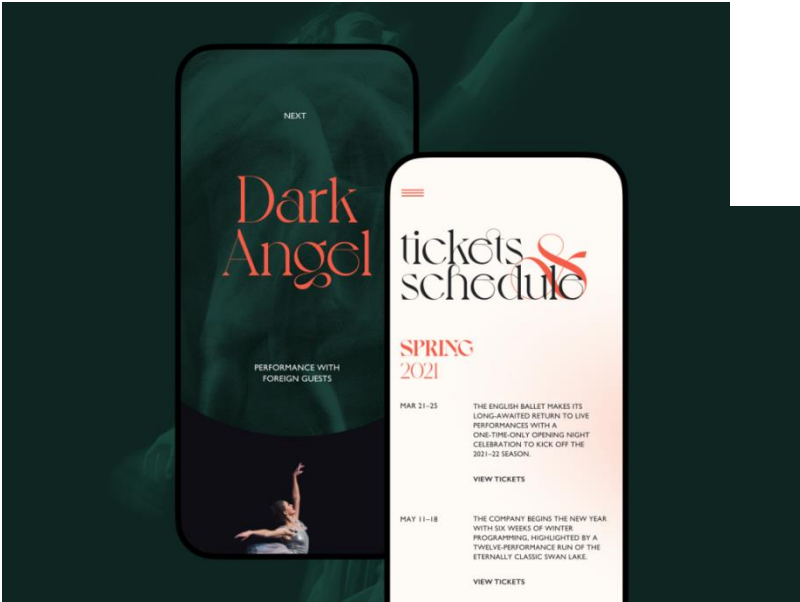

Go-Travels.com

Якщо на рисунку зображено тільки один об'єкт, то важко сказати, якого він розміру – великий або маленький. Необхідно помістити його в якесь середовище, зіставити габарити з відомими розмірами інших предметів. Наприклад, око людини сприймає лінію як довгу, якщо для порівняння поряд з нею знаходиться інша, більш коротка лінія. Але та ж лінія буде здаватися короткою, якщо поруч буде розташована лінія більшої довжини.

Контраст

Tues 2.14
Lance & Saguto
Biomimetic Design of Ground Zero
City Avenue 9-225, 12:30-2PM

Wed 3.1
Sandra Margulies &
Linda Pardo
Wednesday Designing Practice Series
Room 10-405, 12:30-2PM

Tues 3.7
Carolee and Wayne
Book Talk: Working Time & Demand
at the City Avenue
City Avenue 9-225, 12:30-2PM

Wed 3.15
Margaret Jeter
Wednesday Designing Practice Series
Long Lounge 7-425, 6:30-8PM

Tues 4.4
Katherine Kohn
Environmental Risk and Defensive Urbanism
Room 10-405, 12:30-2PM
Sara Damski, Massachusetts University
University of California, San Diego
Sarah E. Light, The Whittier School
Sara Goodman, Whittier Center

Wed 4.5
Clara Lyster
Wednesday Designing Practice Series
Long Lounge 7-425, 6:30-8PM

Thurs 4.6
Randy Rosenblatt
Localism: Planning in America and Urban Challenges
of the International Association of Architects
City Avenue 9-225, 12:30-2PM

Mon 5.1
Kim Sorey
City Avenue 9-225, 12:30-2PM

Wed 5.3
William Chubb
Wednesday Designing Practice Series
Room 10-405, 12:30-2PM

Wed 5.10
Clara White
Wednesday Designing Practice Series
Room 10-405, 12:30-2PM

City Design & Development

Spring '17 Lectures

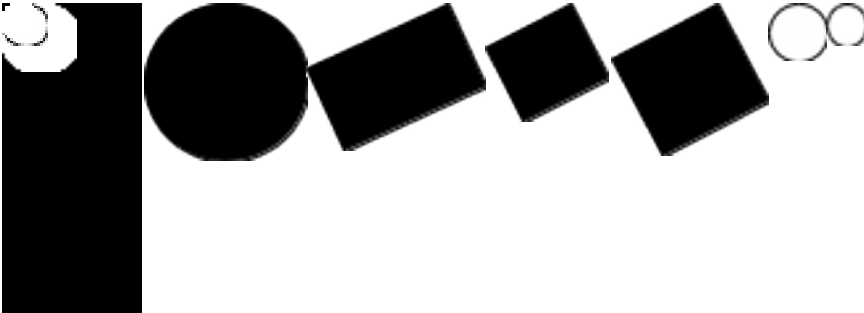
For more info visit:
dusp.mit.edu

DUSP

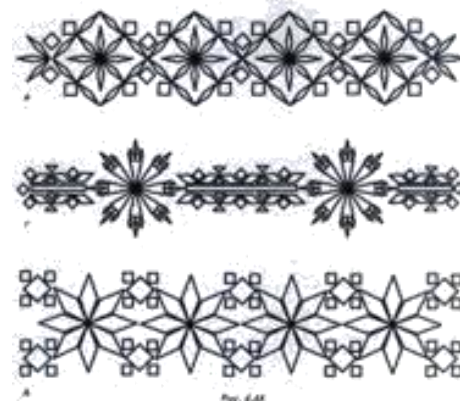
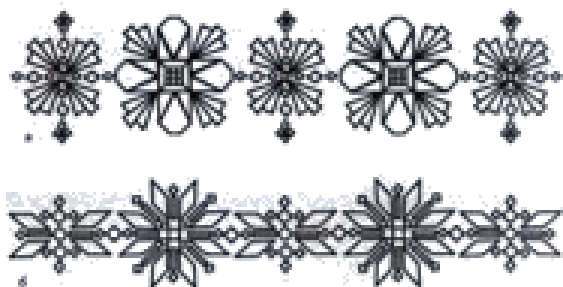
Нюанс

Нюанс – спосіб організації елементів композиції, який є протилежним до контрасту. Він полягає у знаходженні спільних рис, відтворенні незначних відмінностей, встановленні візуальних зв'язків між елементами композиції за однією, або цілою сукупністю ознак (формою, кольором, масою і фактурою).

Нюанс розмірів, (як і контраст може виявлятися по відношенню і до графічних, і до об'ємно – просторових елементів).	
Нюанс форм (як і контраст може виявлятися по відношенню і до графічних, і до об'ємно – просторових елементів).	
Ньюанс фактури (може виявлятися, також по відношенню до кольорів або графічних елементів)	

Ритм

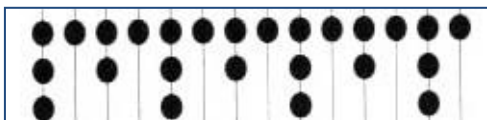
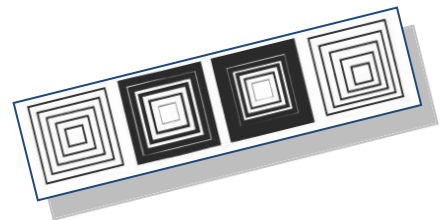
Ритм – це повторення елементів об'ємно-просторової і площинно-орнаментальної форми та інтервалів між ними, об'єднаних подібними ознаками.

Ритмічна організація

композиційних елементів може здійснюватися в одному, двох або чотирьох напрямках.

Pumm

Простий ритм, метричний -
рівномірне повторення
однакових елементів та
інтервалів між ними.

Складний ритм, ритмічний -
поєднання або накладання
простих елементів. Кількість
комбінацій при цьому
безмежна.

Взять исходную информацию

Разбить информацию на логические группы

Расположить связанные по смыслу элементы
поблизости друг от друга
(чтобы внимание не рассеивалось)

Выровнять элементы.
Не выравнивать по центру

Найти элемент для **повтора**

Подчеркнуть самый интересный / важный
элемент на странице
(это самое главное)

Избавиться от шрифтов Times Roman
и Arial/Helvetica

Структурировать свободное пространство
(пусть оно образует поток)

Метр-Ритм

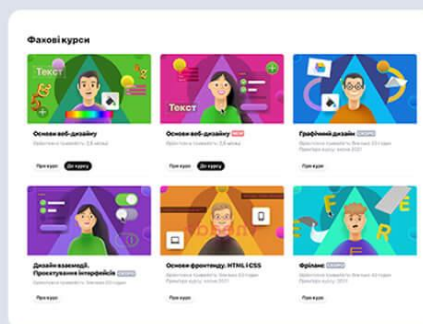
Цей засіб гармонізації використовується для демонстрації та задання певного ритму в композиції.

Ряди, що складаються з елементів на однакових інтервалах, називають метричними.

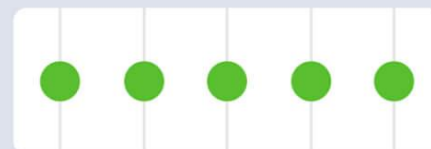
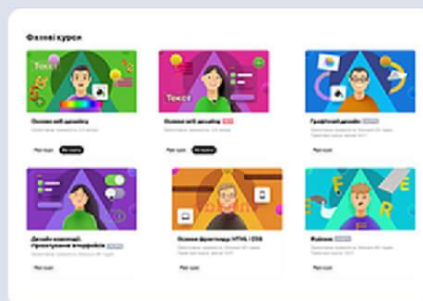
Зростаючий ритм характеризується поступовим зменшенням інтервалів (а деколи й збільшенням елементів).

І навпаки — збільшення інтервалів зумовлює спадаючий ритм. Він викликає відчуття сповільнення.

Виконайте усі завдання з набору робочих областей нижче

У композиції карток курсів на сторінці Креативної Практики використовуються метр-ритм для гармонічної та послідовної компоновки. Якщо ми виключимо ритм, гармонійність зникне:

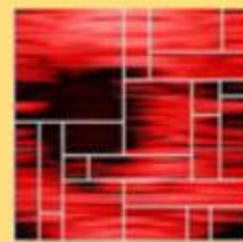
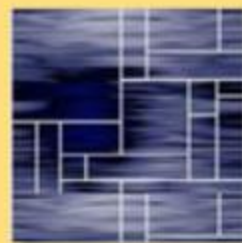
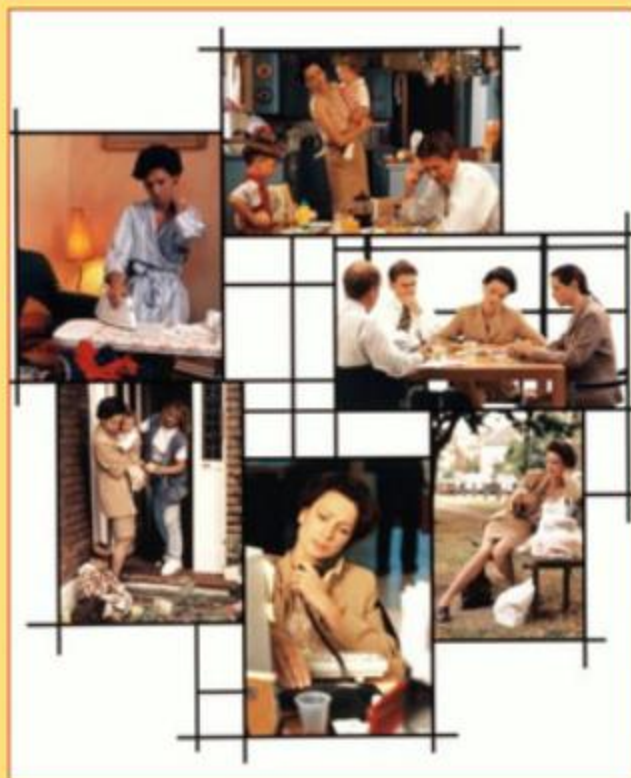
Ритм дозволяє створити порядок у розташуванні елементів.

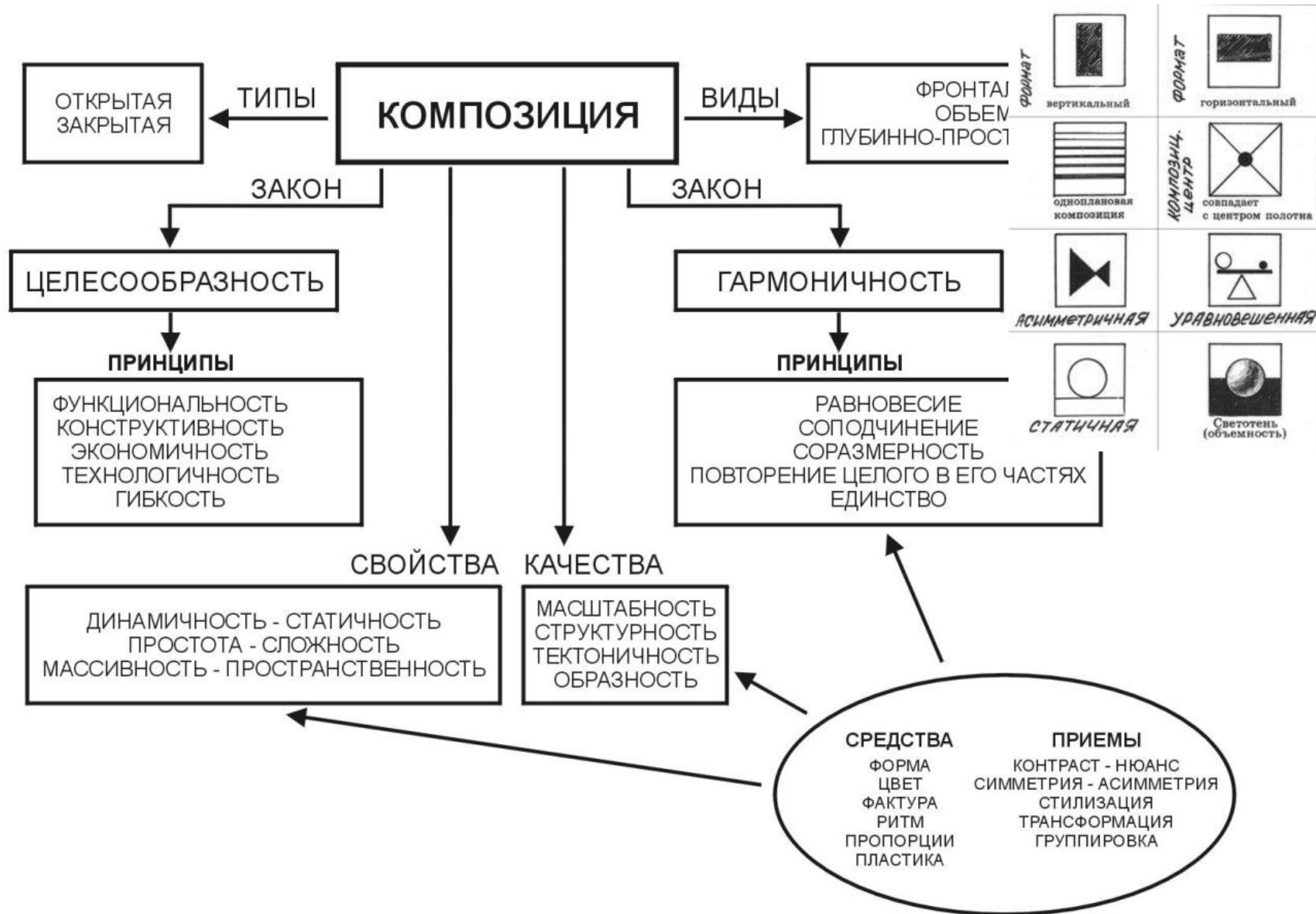
Для демонстрації більшої динаміки можна застосувати спадаючий або зростаючий ритм:

Рівновага частин композиції

Законы композиции,
определяющие
принципы образования
формы

Средства гармонизации
художественной формы

Действие законов и
средств композиции на
формирование объекта
проектирования

Доминанты

Композиционный центр

Главный
функциональный
элемент объекта

Целостности

Композиционная
структура: центр
композиции, силовые
линии, периферия, фон
(среда).
Пропорции, соразмерность

Органичная
взаимосвязь элементов
объекта
художественного
проектирования,
их соподчинённость

Равновесия

Симметрия, устойчивость,
тектоника

Прочность,
упорядоченность

Типизации

Нюанс, тождество, метр –
ритм.

Единство стиля

Контрастов

Формы, тона, цвета,
фактуры, движения,
размера, массы,
пропорций, количества.

Единство
противоположностей

Відкрита симетрична композиція

Відредагуйте відкриту
композицію таким чином, щоб
вона стала симетричною.

Ключовим принципом побудови
симетричної композиції є
взаємодія з віссю симетрії.
Навколо неї, власне, і будується
композиційне рішення.

АНАНАСОВИЙ СІК

2Л

У прикладі ми будемо відкриту
симетричну композицію навколо
вертикальної вісі симетрії — всі об'єкти
розміщуємо в сильній взаємодії з віссю.
При цьому зберігаючи принципи відкритої
композиції, розробленої раніше:

